

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ
УКРАЇНИ**

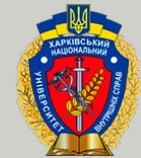
**ОДЕСЬКИЙ
ДЕРЖАВНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

Кафедра цивільно-правових
дисциплін
Кафедра трудового,
земельного та господарського
права

**ХАРКІВСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

Кафедра цивільно-
правових дисциплін

**ВПЛИВ
ІНТЕГРАЦІЙНИХ
ТЕНДЕНЦІЙ НА
РОЗВИТОК
НАЦІОНАЛЬНОГО
ПРАВА**

31 березня 2023 р.

**Одеса
2023**

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ

**ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**Кафедра цивільно-правових дисциплін
Кафедра трудового, земельного та господарського права**

**ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

Кафедра цивільно-правових дисциплін

ВПЛИВ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ТЕНДЕНЦІЙ НА РОЗВИТОК НАЦІОНАЛЬНОГО ПРАВА

31 березня 2023 р.

**ОДЕСА
2023**

УДК 347.1 (477)(4/9)

ББК 67.404+67.99

В 80

*Рекомендовано до друку рішенням кафедри цивільно-правових дисциплін
Одеського державного університету внутрішніх справ
(протокол № 11 від 17.04.2023 року)*

Упорядник:

Церковна О.В. – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри цивільно-правових дисциплін Одеського державного університету внутрішніх справ.

Редактори:

Маковій Віктор Петрович – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін Одеського державного університету внутрішніх справ;

Зайцев Олексій Леонідович – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін Харківського національного університету внутрішніх справ.

Вплив інтеграційних тенденцій на розвиток національного права : матеріали міжнародної науково - практичної конференції м. Одеса, 31 березня 2023 р. / редкол. В.П. Маковій та ін. Одеса, ОДУВС, 2023. 309 с.

Збірник містить матеріали доповідей міжнародної науково-практичної конференції «Вплив інтеграційних тенденцій на розвиток національного права» (Одеса, 31 березня 2023 р.). У роботі конференції взяли участь науковці, науково-педагогічні працівники, ад'юнкти, аспіранти та магістранти з 15 українських навчальних та наукових закладів юридичного профілю, а також Академії поліції Азербайджанської Республіки, Бакінського державного університету (Республіка Азербайджан), Карагандинський університет ім. Академіка Є.А. Букетова (Казахстан), Вармінсько-Мазурський університет (Польща), Університет Верони (Італія), адвокатського бюро Arıhan&Arıhan (Туреччина).

Збірник може бути використаний перемінним складом юридичних закладів освіти, науковцями, практичними працівниками, які цікавляться проблемами впливу інтеграційних тенденцій на розвиток національного права.

Матеріали опубліковані в авторській редакції

Дришлюк В.І.
*кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри трудового,
земельного та господарського права
Одеського державного університету внутрішніх справ*

УНІФІКАЦІЯ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ЯК ТЕНДЕНЦІЯ СУЧАСНОГО ЕТАПУ ЗАКОНОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Прийняття змін до Господарського процесуального кодексу України відповідно до Закону України № 2147-19 від 03.10.2017 р. «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів», які набули чинності 15.12.2017 року запровадили низку новел і фактично представили до використання новий ГПК України [1].

Вирішення спорів в сфері господарювання є важливим завданням органів судової влади і саме з цією метою в Україні, відповідно до ст. 124 Конституції України [2] та Закону України «Про судоустрій та статус суддів» [3], діє система господарських судів.

Аналіз нової редакції ГПК України дозволяє віднайти цілу низку правових інститутів, які мають однакове правове регулювання в цивільному та господарському процесі. На процеси уніфікації процесуального законодавства впливає також напрямок та взяті Україною зобов'язання інтеграції в Європейське співтовариство та приведення законодавства до стандартів ЄС.

Уніфіковані правові норми як міжнародного, так і національного права у даний час найбільш динамічно розвиваються. У рамках міжнародних організацій йде активна робота з розробки значного числа нових уніфікованих документів. Останнім часом виникли і набули поширення нові форми уніфікації, які в теоретичному плані в достатній мірі не досліджені. І, нарешті, все більше прагнення від зближення норм, що стосуються окремих видів відносин, перейти до уніфікації обширних комплексів - галузей і інститутів [4, с. 18].

В науковій літературі точки зору на сутність явища уніфікації різняться. Під уніфікацією розуміли й процес вироблення єдиних (уніфікованих) правових норм для подібних відносин незалежно від правових форм, й процеси впливу на правові системи в цілому у напрямі їх зближення між собою.

Судова реформа, що перманентно здійснюється в Україні майже на всьому протязі її незалежності, призвела до поступового запровадження комплексу правових норм, що спрямовані на вирішення проблеми строків розгляду судових справ, запровадження єдиної системи засобів доказування, запровадження способів сповіщення учасників процесу та набрання рішеннями законної сили, протидії зловживанням процесуальними правами.

На сьогодні актуальним питанням залишається усунення розбіжностей у правилах розгляду цивільних, господарських і адміністративних справ.

На користь необхідності уніфікації процесуальної форми для різних видів судочинства говорить і зручність її результатів для всіх учасників процесуальних відносин – суддів, осіб, що беруть участь у справі [5].

Не секрет, що предметом давньої дискусії між цивілістами та господарниками є наявність специфіки предмета господарського права, а в останні місяці загроза скасування Господарського кодексу є більш ніж реальною. В літературі та в судовій системі також точиться дискусія щодо «штучності» юрисдикції адміністративних судів. Причому і в першому і в другому випадку мова йде про наявність «інтересу держави», «необхідності державного втручання», «дотримання суспільних інтересів» та ін. подібних конструкцій. Представляється, що наявність імперативних засад в регулюванні відповідних матеріально-правових відносин не є перешкодою для уніфікації судових процедур в порядку господарського та адміністративного судочинства, а роль суду у відповідних процесах має бути абсолютно ідентичною його ролі в цивільному процесі. Це відповідатиме єдиним принципам здійснення судочинства, що закріплені в Конституції України, Законі України «Про судоустрій та статус суддів» та галузевому законодавстві.

Проведення уніфікаційних процесів сприятиме кращому орієнтуванню учасників судового процесу в судових процедурах, реалізації принципу доступності до правосуддя, може стати аргументом на користь реорганізації системи судочинства і створення окружних судів, що розглядатимуть цивільні, кримінальні, господарські справи та адміністративні спори, що в свою чергу, може зекономити кошти на утримання судової системи та ін.

В зв'язку із викладеним, представляється необхідним вивчення можливості щонайменше об'єднання в єдині правові інститути норми Загальної частини ЦПК України, ГПК України та КАС України, норм, що регулюють наказне провадження в цивільному та господарському процесі, вивчення питання про приєднання КУзПБ до єдиного процесуального кодексу судових процедур.

Список літератури:

1. Господарський процесуальний кодекс України від 06.11.1991р. Відомості Верховної Ради України. 1992. №6. ст.56.
2. Конституція України. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141.
3. Про судоустрій та статус суддів: Закон України від 07 липня 2010 року. Відомості Верховної Ради України 2010. № 44-45. Ст. 529.
4. Гомонай В.В. Уніфікація як процес зближення правових систем. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2012. № 19. Т. 1. С. 18-21.
5. Романюк А.Б. Уніфікація процесуального законодавства як необхідна умова вдосконалення правосуддя в Україні. Прикарпатський юридичний вісник. 2014. № 1. С. 57-65.

Вашак В.А. СВДС (ЦИФРОВА ВАЛЮТА ЦЕНТРАЛЬНОГО БАНКУ) ЯК ПРОТИВАГА САМОРЕГУЛЯЦІЇ РИНКУ КРИПТОВАЛЮТ В УКРАЇНІ ТА ЗАКОРДОНОМ	92
Герасимчук Л.В. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ДОГОВІРНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН	95
Горбаньов І.М. ОПТИМІЗАЦІЯ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ ЯК ПЕРЕДУМОВА ПОКРАЩЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ В УКРАЇНІ У ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД	98
Горбунова О.В. ПРАВО НА ОДНОСТАТЕВИЙ ШЛЮБ: УКРАЇНСЬКЕ ЗАКОНОДАВСТВО ТА ЗАКОНОДАВСТВО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ	102
Григорєцька І.І. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОВЛЮВАЛЬНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ТА УКРАЇНСЬКИЙ ПІДХОДИ	105
Громік В.Р. ВИДИ ПОРУШЕНЬ АВТОРСЬКИХ ПРАВ НА АУДІОВІЗУАЛЬНІ ТВОРИ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ ТА ШЛЯХИ ПРОТИДІЇ ЇМ	108
Гузенко О.П. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЗАКОНОДАВЧОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ МАЛОГО БІЗНЕСУ ПІД ЧАС ВІЙНИ	110
Даниленко С.К. ОСОБЛИВОСТІ РОЗМЕЖУВАННЯ ПАТРОНАТНОГО ВИХОВАННЯ ВІД СУМІЖНИХ ІНСТИТУТІВ	113
Джулай Д.О. ВЕРХОВНИЙ СУД В СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЄДНОСТІ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ	116
Донцов Д.Ю. ІНСТИТУТ СПРОЩЕНОГО ПОЗОВНОГО ПРОВАДЖЕННЯ ЯК СПОСІБ ОПТИМІЗАЦІЇ ЦИВІЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	121
Дришлюк А.І. ДОПОМІЖНІ ДЖЕРЕЛА РЕГУЛЮВАННЯ ПРОЦЕСУАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУДУ	124
Дришлюк В.І. УНІФІКАЦІЯ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ЯК ТЕНДЕНЦІЯ СУЧАСНОГО ЕТАПУ ЗАКОНОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	127
Дружкова І. С., Бавченкова І.Ю. ВПЛИВ ВІЙНИ НА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК І БЕЗПЕКУ УКРАЇНИ	129